

‘Zwins’ gaat letterlijk de boer op: een diepgravende sociale tragikomedie met de voeten én poten in de West-Vlaamse klei.

De Standaard - 23 Sep. 2019

Elke voorstelling in een ander dialect: dat is waar Theatermakery Het Eenzame Westen prat op gaat.

In haar vierde productie wordt Zwevegems gesproken, omwille van de verstaanbaarheid krijgt elke toeschouwer een kallepeengse mee uitleg – een zakwoordenboekje – mee. Niet dat dat nodig is: het landbouvveld bij maanlicht waar het stuk speelt voor het naar de cultuurcentra trekt, is zo sfeervol dat je haast kunt ruiken wat de personages zeggen.

In Zwins spelen Lien De Graeve en Janne Desmet twee boerendochters die uit elkaar zijn gegroeid. De intelligentste bemachtigde een topjob in de Belgische industrie, de nuchterste probeert de familiale varkensboerderij van de afgrond te redden. Als een inspecteur haar boekhouding komt uitspitten, blijkt die niet de enige zwijnenstal – de levens van de kibbelende zussen puilen uit van de frustraties.

Met zijn documentaire aanpak en lokale inbedding – regisseur Tom Ternest interviewde varkensboeren en werkte samen met amateurgezelschappen – lijkt Zwins op en top West-Vlaams. Maar de productie in die hoek wegzetten doet oneer aan haar knappe diagnose van een noodlijdende vee-industrie, waar oude waarden als ambacht en arbeid niet langer volstaan om de bureaucratische rompslomp, de overregulering en de druk van een geglobaliseerde markt het hoofd te bieden.

Bovendien matcht het stuk analyse met anekdote en psychologische diepgang met ruimtelijke verbeelding – de manier waarop deze twee persoonlijkheden samen met hun woning op scène worden uitgebeeld doet denken aan Studio Orka's meesterwerk Chasse patate . Op wat surrealistische twists en een overbodige video-epiloog na, is Zwins een vlekkeloze beestenboel met een menselijk hart.

Gilles Michiels